

Svenska mästare i Olympisk Trap. Från vänster: Mikael Staaf, Johan Johansson och Rickard Andersson.

Svenska mästare i Olympisk Trap

– Lyckad generationsväxling hos Skepplanda sportskyttar

SKEPPLANDA. I en av Sveriges mest framgångsrika sportskytteföreningar pågår en generationsväxling.

Det betyder däremot inte att triumferna uteblir.

Rickard Andersson, Johan Johansson och Mikael Staaf sköt i slutet av sommaren hem ännu ett SM-guld i Olympisk Trap.

Eje Carlsson och Thomas Panzare har mer eller mindre avrundat sina framgångs-

rika karriärer hos Skepplanda Sportskyttar. Då kliver nästa generation fram. Johan Johansson, 21, och Rickard Andersson, 19. Tillsammans med sin tränare under ungdomsåren, Mikael Staaf, 38, deltog de i SM som avgjordes i Uppsala. Det blev en dramatisk kamp, där Skepplanda likt David mot Goliat utmanade storfavoriterna från Hisingen.

– Det är alltid roligt att slå ur underläge. Vi hade inga förväntningar och kunde skjuta utan press. Vi vann helt otippat. Jag skulle tro att Hisingen hade problem med nerverna, säger Johan.

Två tredjedelar av laget är med andra ord 20 år, vilket gör dem till ett av de yngsta någonsin som vinner SM.

– Jag höjer medelåldern, men faktum är att jag inte hade tävlingsskjutit på tre år. Dessutom har vi aldrig skjutit ihop tidigare, flikar Mikael Staaf in.

Nu lär han få fortsätta skjuta med sina adepter ett tag till.

– Det saknas en kille på den här nivån. Rickard och Johan har kommit väldigt långt, menar Staaf.

Individuellt gick det också bra. Johan slutade trea och Rickard femma.

Nu väntar en välbehövlig vila efter att ha lossat av närmare 10 000 skott.

– Det känns ganska skönt. Man blir ganska låst till skyttet under säsongen, säger Johan.

Talangerna är båda två produkter av en medveten ungdomsatsning som Skepplanda sportskyttar gjorde för drygt åtta år sedan.

– Det sägs att man är som bäst runt 30 eller efter cirka 15 års skjutning, så vi har en bit kvar, berättar Rickard och menar att det finns flera likheter mellan skytte och golf.

– Du måste lära dig ”svingen”, att göra samma rutin med geväret varje gång. Det handlar om precision.

Nästa mål är att få medverka i en världscuptävling, därigenom finns det sedan möjlighet att kvalificera sig för ett landslagsuppdrag och ett eventuellt os.

– Det är självklart en dröm, men en sak i sänder, säger Johan.

Säsongen avslutades i Danmark med en nordisk ranking-final. Johan hävdar att han sköt bort sig, men slutade ändå på en finfin femteplats. Rickard blev trea i juniorklassen.

Lerduveskytte är en dyr sport att ägna sig åt och killarna menar att det inte är möjligt om inte föräldrarna ställer upp. Ett skott kostar cirka 2 kronor. Skjuter du 10 000 skott på ett år så blir det en del pengar. Dessutom är resorna kostsamma.

– Vi ska inte klaga, vi bor hemma och har jobb, konstaterar de båda.

Det är ju också ett gångbart alternativ.

LERDUVESKYTTE

Lerduveskytte är en sportskyttegren för hagelgevär mot små rörliga föremål, lerduvor, som kastats ut av en maskin.

Lerduvan har en diameter på 110 mm och är 25 mm hög och har en form som påminner om en liten frisbee. Den är tillverkad av en blandning av asfalttjära och krita och splittras lätt när den träffas. Oftast är den målad i en väl synlig färg, till exempel orange.

En hagelpatron får vid lerduveskytte innehålla högst 28 gram hagel.

Tekniskt handlar lerduveskytte om att göra en koordinerad kroppsrörelse, en ”sving”, och få en mjuk anläggning av hagelgeväret samt sedan söka upp det rörliga målet, lerduvan. Skytten begär fram duvan som, beroende på gren, slungas ut med olika hastighet och i olika vinklar från kastmaskinen.

Lerduveskytte är en olympisk gren.

TEXT

Per-Anders Klöversjö
perra@alekuriren.se

